SLAVČKOV ODMEV

Številka 1, letnik IV, leto 2009 **ISSN 1854-7796**

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

Pred vrati je zima.
Stopimo ven.
Prisluhnimo tišini in naglejmo se beline .
Naj nas opereta in napolnita z mirom in ljubeznijo,
da bomo sejali lepo in dobro in dobro in lepo … v letu 2010 in naprej!

Že četrto leto zapored v tem času izide prva številka našega časopisa. V časopisu boste lahko prebrali o življenju in dogodkih v novem šolskem letu, o veselem pričakovanju praznikov, v literarnih straneh se boste srečali s pravljico, lahko si boste ogledali in prebrali prispevke v tujih jezikih, se veselili ob uspehih naših športnikov, si razmigali možgane in reševali križanke, izvedeli boste, kdo je v decembru obiskal "sončke" v našem vrtcu … in prebrali še veliko zanimivega.
Prispevki so razdeljeni na rubrike. Tematsko so zelo raznoliki, saj smo jih pisali učenci in učenke novinarskega krožka, nastajali so pod mentorstvom učiteljev in doma v prostem času.

Še povabilo vsem, ki želite sodelovati s prispevki za naslednjo številko:
oddate jih lahko v šolsko knjižnico ali na elektronski naslov:
knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si

Učenke in učenci novinarskega krožka,
Mentorica: Metka Sok Razpet

PO PRAZNIKIH DIŠI

ADVENTNI ČAS

Advent je res poseben čas,
vedno smo ob adventnem vencu.

Na vencu prva svečka že gori,
a kmalu bodo še ostale tri.

Pri vencu se pogovarjamo in
razpravljamo o marsičem.

Najlepši čas je ta,
kadar zbrani vsi ob venčku smo
doma.

Tamara Bon, 7. b

Žana Zalašček, 2. a

BOŽIČNA PESEM

Naj božični
praznik bo,
vsi praznujmo,
tudi ti praznuj
z nami večno.

Pridite,
praznujte
za celo leto.

Daj, no daj,
pridi z nami
v zimsko – sneženi raj.

Metka Perinčič 3. a

Šolsko avlo je krasila novoletna jelka

BOŽIČNI ČAS

Ko je božič je vse veselo in mirno. Nikogar ni, ki bi kalil božični mir, no ko smo ravno pri božiču, vam povem tole zgodbo:
Nekoč je živel bogat mož. Moža so klicali skopušnik. Bližal se je božič, vendar skopušnik ni maral božiča. Imel je svojo pisarno in svojega tajnika. Nekega dne ga je tajnik prosil, naj mu poveča plačo, a on je bil preveč skopušen in tega ni hotel narediti. Zvečer, ko je šel spat, so se mu prikazali trije duhovi. Duh preteklosti, duh sedanjosti in duh prihodnosti. Duhovi so ga spreobrnili.
Naslednji dan je, nekoč skopuški mož, tajnika povabil na večerjo in mu povečal plačo.
V vasici so odslej živeli mirno in si med sabo pomagali.

Lucija Sivec, 7. b

Okraski z naše jelke

KAJ JE NA KONCU SVETA - poustvarjanje

Na koncu sveta? Modruje čebela. Na koncu sveta? Pa seveda!
Na koncu sveta je velik cvet
in v njem ves moj med.

Dea Manfreda 3. a

Na koncu sveta? Modruje lev.
Na koncu sveta je sod mesa.

Menara Uršič Fratina 3. a

Na koncu sveta? Modruje pes,
je polno kosti, ki se jih pohrusta
en, dva, tri.

Manca Ivančič 3. a

Na koncu sveta? Modruje jež.
Na koncu ……. sveta….. aha!
Tam je polno debelih hrušk
In gosenic debelušk,
Ki sladkajo se.

Metka Perinčič 3. a

Na koncu sveta? Na koncu sveta
je kotiček poln sladoleda.
V njem se sladka Mineja.
Vsega bo pojedla.

Mineja Lazar 3. a

Na koncu sveta? Hrček modruje.
Tam je veliko hrane zame in za druge.

Anita Torkar, 3. a

Na koncu sveta? Maček modruje
Pečena miš seveda in se oblizuje.

Nik Rušt in Luka Gaberščček 3. a

Na koncu sveta
Je polno zlata.

Patrik Šavli 3. a

Na koncu sveta , modruje soseda,
ki ima veliko meda.

Blaž Skočir 3. a

Na koncu sveta, modruje riba,
na koncu sveta je veliko morje.

Luka Gaberščček 3. a

Na koncu sveta? V morju plava riba,
ki se imenuje Biba.
Na koncu sveta? Stoji majhna hiška,
V kateri prebiva teta miška.

Tinkara Terpin 3.a

Anita Torkar, 3. a

LITERARNE STRANI: zgodbe, pesmi, zapisi, opisi, razmišljanja ...

ZDRAVILO ZA PAVIJANA

K meni je prišel gluhi pavijan. Težko ga je bilo pozdravit, saj ni nič slišal. Zato sem mu napisal tole:
Pet gosenic, osem kobilic in tri avokade zmešaj v gosto kremo in si z njo namaži ušesa. Potem jih pokrij z vato, da krema ne bo stekla ven. Potem počakaj pet ur in odstrani vato in slišal boš tako dobro kot sova. Zdaj pa nasvidenje in upam, da bo učinkovalo.
Doktor Štrk

Dea Manfreda 3. a

KUŽEK ROBI

Kužek Robi ima rjavo dlako in črne lise. Rad je hodil v šolo. Ampak danes je športni dan. Na poti v šolo je razmišljal ali bo prvi, drugi ali tretji. Mislil je tudi, če bo premagal žrebička Miha, ki je bil najhitrejši v razredu. Ura je odbila pol enajstih in kros se je začel, Robi se je potrudil. Bil je drugi. Prvi je bil žrebiček Miha, tretja pa je bila muca Dori. Zadnji je bil želvak Miki.
Robi je želvaku rekel, da je lepo zmagati a še lepše sodelovati, to si zapomni !!!

Menara Uršič Fratina, 3. a

ZGODBA O LIŠPAVI PANDI

Nekoč je živela družina pand. Imeli so osem mladičev, štiri samičke in štiri samčke. Bili so še mladi in zato igrivi. Grizli so se, tepli in merili v moči (to so bili samčki seveda). Samičke pa so se igrale s punčkami iz bambusa, druga drugi so si čistile kožuščke in si za ušesa zatikale bambusove listke.
Govorile so si: "Joj, kako si lepa!"

Najbolj lišpava panda od vseh samičk pa je bila panda Greta. Nekega dne se je tako nališpala, da je niso prepoznali. Tudi njena mama je ni prepoznala, zato je jokala kot dež, češ, da kje je njena mala Greta. Mala panda je mamo skušala prepričati, da je to ona, a mama ji ni hotela verjeti. Uboga mala panda Greta je žalostna odpravila po svetu. Šla je v Afriko, Indijo, prepotovala je celo Azijo šla je tudi na Tajsko, le na Kitajsko ni šla, ker je tam njen dom. Če je samo pomislila na dom, jo je stisnilo pri srcu. Na koncu se je ustavila v Ameriki, natančneje v New Yorku. Ko je prišla so jo vsi čudno gledali in Greta je samo debelo gledala. Po dolgi poti je prišla do nekega Kitajca.

Ko je Kitajec zagledal pando je vzkliknil: "Joj, kakšna čudna žival! Hm… čakaj! Ali ni to panda?!"
"Ja, panda sem" je po tiho dejala Greta.
"Bolj si podobna klovnu. Kako se pa kličeš?" jo vpraša Kitajec.
"Greta sem…čakaj, čakaj… ali si mi rekel klovn!!!???"
Kitajec pa se zasmeji: "Ja! Rekel sem ti klovn! Hihihi!"
Greta pa vpraša: "Ampak zakaj? Saj sem lepa panda?"
"Pa saj si taka kot šema! Imaš rdeča usta,
bel obraz, modre oči, ogromne uhane v ušesih tvoji kremplji pa so roza… skratka šema!"
"Kaj!!!!???? A zato me nihče ni prepoznal!"
"Kdo te ni prepoznal?"
"Ah starši." in Greta mu je povedala dolgo zgodbo. Ko je povedala zgodbo, je odšla k potoku in si umila obraz. Zdaj je bila spet čista.

"Adijo! Zdaj pa moram domov. Saj pridem spet k tebi! Še enkrat pozdravljen Šan Li.", mu je rekla Greta, ko je odhajala domov. Ampak zdaj ni bila več šema, zdaj je bila popolnoma navadna panda, vendar z roza nohti.

Ko je prišla domov, se ji je mama vrgla okoli vratu. Rekla je: "Oh, kje si bila moja mala Greta?"
Povedala ji je da je bila v New Yorku pri starem Kitajcu, ki ji je pomagal razrešiti uganko, zakaj je nihče ni prepoznal. Rekla je tudi, da se nikoli na bo preveč nališpala.
Mama je bila ponosna na Greto.

In tako je tudi ostalo. Greta se skoraj ni več lišpala, mogoče tu in tam malo, ampak nikoli ji ni bilo treba pobegniti v New York.

Dea Manfreda, 3. a

Karin Cukjati, 2. a

BENI, FILIP IN LISICA MICA

Nekoč sta živela dva prijatelja Beni in Filip. Beni je bil kuža Filip pa zajček. Nekega dne sta se odločila da bosta šla na izlet v gore. V nahrbtnik sta zložila šotor, hrano, pijači,knjige in ostalo drobnarijo, ki sta jo še potrebovala.
Ko sta prispela pod visoke gore, sta na jasi postavila šotor. Vanj sta dala nahrbtnika. Utrujena od hoje sta se usedla pred šotor in poslušala ptičke, duhala rožice in občudovala zahajajoče sonce.
Naslednji dan sta šla v gozd poleg jase. Po poti skozi gozd sta srečala medveda ki ju je prijazno vprašal kam pa gresta. "po gozdu!" sta zadovoljno odgovorila prijatelja. Šla sta naprej. Na majhni jasi sta srečala srne in jelene, ki so se pasli na sočni mladi travi. Tudi nje sta pozdravila. Srnjad ju je vprašala: "kam pa kam?" "Po gozdu!" sta jim odvrnila. Šla sta dalje. Zdaj sta bila že globoko v gozdu, kjer sta srečala lisico. Tudi ona ju je vprašala kam gresta. Prijatelja sta ji odvrnila, da sta na sprehodu. Lisica se jima je predstavila. Povedala je da ji je ime Mica. Prijatelja je povabila v njen brlog na čaj. Beni in Filip sprva nista hotela sprejeti povabila. Po klepetu z Mico pa sta spoznala da je Mica prav prijazna lisica. Sprejela sta njeno prijazno povabilo, saj sta bila po dolgih urah hoje že pošteno utrujena. Pred brlogom lisice Mice so popili skodelico čaja in pojedli piškote. Beni in Filip sta Mici obljubila, da se bosta še vrnila k njej na čaj. Nato so si pomahali v slovo. Beni in Filip sta bila ob vračanju k šotoru sta bila srečna da sta spoznala lisico Mico. Od takrat so Beni, Filip in Mica najboljši prijatelji in se še danes obiskujejo in klepetajo ob čaju in piškotih.

Matija Smrekar, 4. c

BINETOVA IZGUBLJENA KAPA

Nekoč sta v nekem gozdu živela zajec Filip in srnica Eva. Nekega dne sta šla na sprehod v gozd in srečala prijatelja medveda Bineta. Bil je zelo žalosten, ker je izgubil svojo kapo. Filip in Eva sta se odločila, da mu jo bosta pomagala najti. Hodili so po gozdu in preiskali vsak kotiček, kape pa niso našli. Ko so vsi izmučeni sedli na jaso sredi gozda, je bil že mrak. Naenkrat je srnica skočila pokonci in rekla, da morajo k sovi Vsevedi, saj ona gotovo ve, kako bodo našli Binetovo kapo. Skupaj so se odpravili k staremu drevesu, kjer je živela Vseveda. Razložili so ji kaj se je zgodilo in jo prosili za nasvet. Sova je vprašala Bineta, kdaj in kje je kapo nazadnje videl. Za trenutek je pomislil, nato pa vzkliknil, da jo je zvečer obesil na obešalnik, zjutraj pa jo je pozabil vzeti s sabo. Vsi so bili veseli. Zahvalili so se sovi in stekli k Binetu domov. Tam jih je na obešalniku čakala Binetova kapa. Tudi Filip in Eva sta odšla domov. Zadovoljni in utrujeni so zaspali. Naučili so se, da moraš včasih le malo pomisliti, pa z lahkoto najdeš pravi odgovor.

Polona Sivec 4. c

MOJ DAN

Ko zjutraj vstanem,odprem oči,
joj spet se mi v šolo mudi.
Ko pridem v šolo,
sošolcev pet pričaka,
spet lepši je svet.

Patrik Berginc 3. c

MOČNA NEVIHTA

Nekdaj živel je en Mihec,
Prestrašil ga je vsak pihec.
Zunaj je lilo in treskalo,
Mihca je v srcu stiskalo.

Naslednji dan posijal je sonček,
Mihec poskakoval je kot balonček.
Takoj, ko se zvedri,
Mihec pozabi na pretekle dni.

Jure Sivec 3. c

MARJETICA

Marjetica,marjetica, kako
lepe oči imaš marjetica.
Marjetica kako si lepa,
ko elegantno v vetru se zibaš.

Zimo mrzlo ti prespiš
ko pa pomlad pride,
tvoji listi se prebudijo.

Kristina Ivančič 3. c

Mija Skočir, 2. a

KRALJ MATJAŽ ALI MATJAŽ KRALJ?

Namig o tem, s čim vam bomo letos popestrili slovenski kulturni praznik

Člani šolske gledališke skupine Slavček v tem šolskem letu pripravljamo predstavo o kralju Matjažu.

Pripovedko o njem najverjetneje že vsi poznate in verjetno se spomnite, da je bil dober in pravičen kralj in da so ga ljudje imeli radi. Takrat so bili zares zlati časi.

Ker pa je bil bogat kralj, so mu drugi kralji zavidali. Nekoč je prišlo nad njega veliko sovražnikov. V boju so pokončali skoraj vso njegovo vojsko. Ko ga je sovražnik že mislil zajeti, se je odprla skala, do katere je pritekel in ga skrila. Tam s svojo vojsko spi še danes.

Pripovedka pravi, da ko se mu bo brada devetkrat ovila okrog mize, ga bo gora spustila iz svojega objema in bo vladal svojemu narodu. Kdaj se bo to zgodilo, ne ve nihče.

V predstavi vam bomo kralja Matjaža predstavili na nekoliko drugačen način. Vas zanima, kako bi se kralj Matjaž s svojo vojsko znašel v današnjem času? Kmalu boste videli …

Luka Uršič, 8. a

ŠOLA NI ŠALA

Šola ni šala, šola je delo
in če delaš
dobiš tudi plačilo.

Šola ni mučenje učencev,
šola je zato, da se kaj naučiš.

Tamara Bon, 7. b

DEŽEVEN DAN

Zbudim se.
Vidim, da zunaj dežuje.
Joj, to bo slab dan!

Ko pada dež se je
pametno kaj igrati,
ustvarjati ali brati.

Jaz najraje berem,
se učim,
igram računalniške igre
ali gledam televizijo.

Nato zaspim in upam,
da bo spet padal dež.

Tamara Bon, 7. b

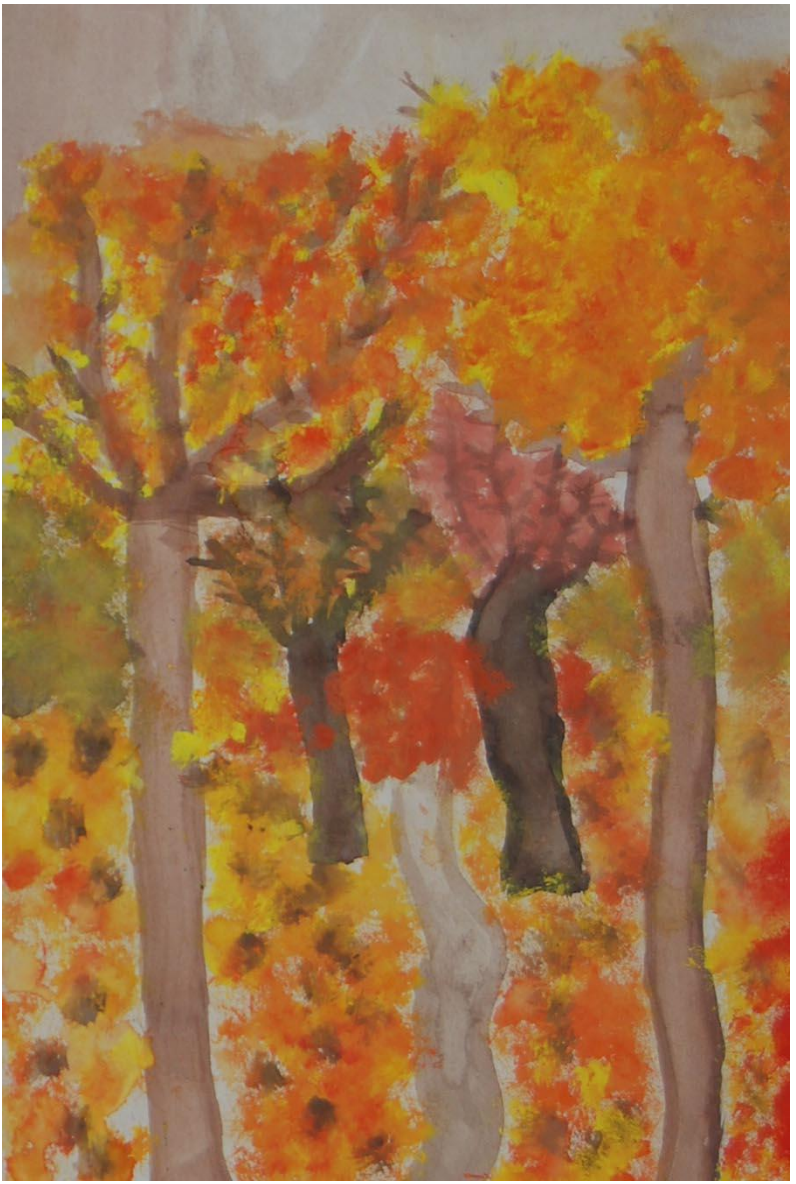

Maja Bon, 5. b

JESEN

Jesen je čas,
ko se drevesa sušijo
in spustijo svoje liste.

Drevesa se jeseni lepo
obarvajo v rumene,
oranžne ali rjave barve.

Sprehajam se po gozdu.
Tam vidim mnoge živalice.

Čeprav je jeseni hladno,
je pravi čas za sprehod
po gozdni poti.

Tamara Bon, 7. b

… IZ ŠOLSKE KRONIKE

OBČINSKI KROS

V torek, 6. 10. 2009, je na šoli potekala krvodajalska akcija, zato smo učenci imeli občinski kros. Najprej smo si ogledali progo in se ogreli. Potem se je začelo zares. Prvo so tekli nižji razredi predmetne stopnje (6., 7., in 8. razredi) in kmalu smo na vrsto prišli tudi mi, deveti razred. Dekleta, ki smo tekla ločeno od fantov, smo tekla skupaj v počasnem teku. Na prva mesta smo prišla dekleta, ki smo najslabša v teku. Potem so tekli še učenci nižjih razredov (od 1. do 5. razreda). Ko smo končali vsi razredi, so nam povedali, da moramo mi, deveti razred, ponovno teči, saj ,,se nismo dovolj potrudili". Tokrat je šlo ,,bolj zares". Na cilj smo pritekli v obratnem vrstnem redu. Učitelji so nam slavnostno podelili medalje. Utrujeni in zadovoljni smo se vrnili domov.

Katarina Mazora. 9. b

Naše učenke na tekmovanju v Žalcu

DAN VARNOSTI – 17. 10. 2009

V soboto 17.10.2009, smo imeli dan varnosti. Zbrali smo se pred šolo in potem šli v učilnice. Čez nekaj časa so nas poklicali in šli smo po zadimljeni šoli. Nič se ni videlo. Še sreča, da smo se držali za roke. Prišli smo pred šolo, kjer je potekala reševalna akcija. Gasilci so gasili šolo, reševalni psi pa so iskali ranjene. Ko so našli vse ranjene, so jih odpeljali z rešilcem. Po malici smo šli v učilnico tehnike, kjer nam je Gospod Zmago povedal, kaj je v prometu najpomembnejše. Potem smo šli do reševalnih psov. Pokazali so deset zapovedi psov in vse kar morajo reševalni psi znati. Nato smo šli voziti avte na bencin. Jaz sem vozil zelo hitro. Po progi so bile razne ovire, semafor in prometni znaki. Vsak je naredil vozniški izpit za te avte. Ogledali smo si prometno nesrečo. Ko so rešili poškodovane, je bilo dneva konec. Šli smo nazaj pred šolo. Bilo je zelo lepo. Najlepša mi je bila vožnja z avtomobili.

Matic Rot, 4. a

Preizkusili smo se tudi v vožnji s pravimi avtomobili

UTRINEK DNEVA

Zbudila me je budilka. Na mizi je listek. Vesel ga preberem, a ga žalostno položim nazaj na mizo. Na tem listku piše: Jutro Peter, šli smo v službo. Pojej zajtrk in pojdi v šolo. Srečno pri spraševanju angleščine. Zmrazi me. Na avtobusu srečam prijatelje: Saro, Beti, Kajo, Jana, Urbana. Vsi so veseli, edino jaz sem žalosten. Prvo uro imamo angleščino. Vprašan sem. Dobim pet. Vesel sem in nadaljujem pouk.

Peter Benedejčič, 8. a

Ekipa naše šole na tekmovanju v Slovenski Bistrici

MOJA PRIČAKOVANJA OB OBISKU ŽIVALSKEGA VRTA

Jaz si želim, da bo dan sončen, lep, brez gneč na cestah in prijazen. Ker sem bil samo enkrat v živalskem vrtu, si žele, da bi videl čim več: leva, medveda, opico, kače, ribe, tigre, srne … Ker je Cankarjev dom zelo pomemben, si ga bomo tudi ogledali. Jaz sem si ga zmeraj želel ogledati. Domov bomo šli utrujeni in polni vtisov.

Aleš Ivančič, 7. a

Menara Uršič Fratina, 3. a

BILI SMO NA PLAVALNEM TEČAJU

Učenci tretjih razredov so bili od 11.11. 2009 do 17.11.2009 na plavalnem tečaju. Prve tri dni so se učili plavati v bazenu v Bovcu, preostala dva dneva pa v Cerknem. Učenci so po končanem tečaju povedali naslednje:

Na plavalnem tečaju je bilo zelo lepo. Najrajši sem skakala v vodo, se potapljala in se igrala. Najlepše mi je bilo, ko sem se naučila plavati.

Anita Torkar 3. a

Na plavalnem tečaju mi je bilo lepo, ko so me metali v vodo in ko smo plavali. S Tinkaro sva se smejali od Bovca do doma. V Cerknem mi je bil všeč velikanski bazen. Na poti do Cerknega sva z Dejo sedeli na zadnjem sedežu avtobusa. Na plavalnemu tečaju smo se veliko naučili. Naučili smo se tudi skakati na glavo. Ponosni smo, da znamo pravilno in dobro plavati.

Metka Perinčič 3. a

Všeč mi je bilo, ko smo skakali v vodo in se potapljali. Najbolj vesel pa sem bil, ko sem dobil Čofotačka. Zelo mi je bilo lepo.

Patrik Šavli 3. a

Najbolj lepo mi je bilo v Bovcu, ker je bila nizka voda. Zelo rad sem skakal v vodo in se igral. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko sta nas učiteljica Damjana in učitelj Matjaž metala v vodo.

Urban Kranjc 3.a

Najrajši sem skakala v vodo, se potapljala in jahala na črvih. Vesela sem bila, ko smo dobili priznanja. Lepše je bilo plavati v Bovcu, ker je bila v bazenu nizka voda.

Tinkara Terpin, 3. a

Všeč mi je bilo skakanje v vodo in plavanje. V Bovcu mi je bilo lepše kot v Cerknem. Lepo se je bilo igrati s črvi, z žogami in plavalnimi deskami. Skakala sem na glavo, na ploh, na noge in na bombico. Dobila sem tudi bronastega delfinčka.

Mineja Lazar 3. a

Najrajši sem skakala v vodo, plavala s črvi in se škropila. Ni mi bilo všeč plavati za bronastega delfinčka, saj smo morali plavati kroge in kroge.

Manca Ivančič 3. a

Zelo rad sem skakal v vodo in plaval. Smešno mi je bilo, ker je Blaž večkrat skočil na ploh.

Luka Gaberščček 3. a

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo skakali in se potapljali. Nisem maral drsenja pod vodo. Tudi Luka je večkrat skočil na ploh.

Blaž Skočir 3. a

Najbolj vesel sem bil, ko sem dobil bronastega delfinčka. Lepo se je bilo tudi igrati s črvi in skakati v vodo.

Erik Uršič 3. a

Najlepše je bilo, ko smo skakali v vodo, se potapljali in se igrali metanje v vodo. V avtobusu mi je šlo na živce, da mi je Patrik kar naprej govoril "si, buon giorno".

Nik Rušt 3. a

KOSTANJEV DAN

Odpravili smo se na Livek. Vozili smo se približno deset minut. Ustavili smo se in šli proti hiši, v kateri živi Poldi, ki nas je odpeljal do kostanjev. Šli smo po strmem hribu in prišli do kostanjev. Med potjo smo se ustavili pred senikom. Najprej smo vanj šla dekleta, nato pa še dečki. Ko smo jih nabrali dovolj, smo pomalicali in se malo igrali. Počasi smo odšli po hribu nazaj proti kombiju. Zahvalili smo se prijaznemu Poldiju. Na poti v Kobarid nam je učiteljica Melita rekla, naj doma kostanj stehtamo. Naslednji dan smo vse sešteli. Skupaj smo imeli sto deset kilogramov kostanja.
Ta dan je bil zelo lep in ne bom ga pozabila še dolgo.

Ines Uršič, 4. a

Nabiranje kostanja je zabavno opravilo

STEKLOPIHAČA

Obiskala sta nas Boris in Franci, ki sta steklopihača. S seboj sta prinesla veliko orodja. Najprej sta pokazala, kako se naredi majhno vazico. Ugotoviti smo morali, kaj dela steklopihač. Veliko jih je poskusilo, a nihče ni imel prav. Potem pa je nekdo rekel: tulipan. Tulipan in vazico je čez nekaj časa učiteljica nesla po razredu, da smo si ju lahko ogledali. S seboj sta imela očala, skozi katera si zlato rumen plamen videl rdeče. Nato pa smo tudi mi izdelali vsak svoj obesek. Ko je prišla ravnateljica, si je tudi ona naredila obesek. Franci pa ji je podaril tulipan. Delo steklopihačev je bilo videti enostavno, v resnici pa je natančno in zelo zahtevno. Svoj obesek bom obesil na novoletno jelko.

Domen Matelič, 4. a

Skozi zaščitna očala se zlatorumeni plamen vidi rdeče

ULICE OTROKOM

Šli smo v garderobo kjer nas je čakal redar Janko. Redar Janko je ustavljal promet, da smo šli lepo čez cesto, potem smo prišli do gasilske postaje. Tam nas je čakal policist. Fantje smo šli najprej k njemu, punce pa so morale s kredami risati po cesti. Mi, fantje, smo si prvo ogledali kako zgleda policijski avto. Potem smo šli v kabino policijskega kombija, kjer imajo zaprte lopove. V kabino smo se zaprli. Notri je bilo zelo temno. Kričali smo in se malo mlatili, kot da imamo lopova. Potem so nas čakali še gasilci. Gasilec nas je vprašal, kdo gre v dvigalo. Hoteli smo vsi, a je gasilec rekel, da je dvigalo samo za tri, in da se dvigne osemnajst metrov. Ko smo končali, smo šli tudi fantje risat s kredo. Punce pa so šle v policijski avto, kjer so se zaprle in začele kričati. Potem so šle tudi one v dvigalo. Tako so kričale, da nam je šlo skozi ušesa. Vsi smo pihali v napravo za ugotavljanje,če si pil alkohol. Za nagrado smo dobili še kresničke in razne plakate in odšli nazaj v šolo.

Matic Berginc, 4. a

OBISK AVSTRIJSKEGA NARODNEGA PARKA NOCKBERGE

Zjutraj ob 7.00 smo se zbrali pred šolo v Kobaridu. Vsi smo bili v pričakovanju. Avtobus je prispel, mi pa smo se vkrcali in si izbrali sedeže. Odpeljali smo se skozi Bovec, čez Predel do Avstrije v narodni park Nockberge. Bilo je sončno, a kljub temu zelo mrzlo. Najprej smo obiskali muzej različnih kamnov in kristalov. Tam nas je pričakala kustosinja, ki je imela tudi prevajalko. Razlagala nam je, kakšen pomen ima posamezen kamen. Uporabljajo jih predvsem za nakit in okras, to so gumbi in okraski na čevljih. Zelo zanimivi so bili veliki kamni, ki ti dajejo ogromno pozitivne energije. Ti kamni so bili razstavljeni v več prostorih. Pripravili so nam presenečenje, saj smo si sami s pranim kladivom izklesali manjše kose kamna iz kamene stene. Ti kamni so zelo trdi in na pogled bleščeči. V enem izmed prostorov sta bili dve lutki: moški in ženska, ki sta bila oblečena v najlepša oblačila iz preteklih časov. Imela sta tudi okrasni nakit iz kamnov. Po ogledu smo imeli kratek počitek. Sledil je pohod. Odpravili smo se po strmem klancu navzdol in prišli do gozdička, kjer je bilo veliko mlinov na vodo. Od vseh teh mlinov je obratoval le še eden. Ogledali smo si tudi diapozitive živali, ki živijo v parku Nockberge in poslušali oglašanje nekaterih živali. Sledilo je kosilo v turški hiši, kjer so nam povedali tudi zgodbo hiše, ki smo si jo po kosilu tudi ogledali. Imeli smo delavnice iz sena. Izdelovali smo strašila. Pri tem smo se zelo zabavali. Napočil je čas odhoda domov. Še enkrat smo se zahvalili vodički in se vkrcali na avtobus. V Kobaridu so nas že pričakali starši in nas odpeljali domov.
Bili smo zelo veseli, kajti kamni so nas napolnili z veliko energije in dobre volje.

Simona Koren, 5. a

Preden smo si izkopali kristale granata, smo dobili rudarska kladiva in zaščitna očala.

Po rudniških rovih smo se sprehajali z zaščitnimi čeladami

ŠOLSKI PARLAMENT - ni samo zapravljanje razrednih ur

Na naši šoli se že dolgo let oblikuje šolski parlament. Sestavljen je iz dveh predstavnikov iz vsakega višjega razreda (6. do 9. razred). Vsako leto imamo različno temo. Letos je to diskriminacija in rasizem. Vsako temo dobro obdelamo in izvedemo tudi anketo. Naše rezultate in stališča odnesemo na regijski parlament v Novo Gorico, vsake 3 leta pa tudi v prestolnico. Srečanje učencev iz različnih krajev je še posebej zanimivo, ko lahko svoje mnenje in stališča izražaš pred več kot 100 učenci, ki imajo različna stališča, ti pa hočeš utemeljiti in dokazati svoje.
Najpomembnejši namen šolskega parlamenta pa je, da lahko učenci izrazijo svoje mnenje in tako vplivajo na odločitve v šoli. Preko šolskega parlamenta preide naše (mnenje učencev) na učiteljski zbor in ravnateljico. Ta, naše predloge in pripombe obravnava, in kakšna stvar se tudi uresniči. Tako lahko naši predlogi preidejo tudi v realnost. Vsako leto vsak višji razred posebej pripravi plakat na katerem zbere mnenje celega razreda. Na plakatu jih zaradi večje preglednosti razdelijo v tri enote: pohvale, nevzdržno je in predlagamo, boljše bi bilo. Plakate izobesimo v šolski knjižnici in se jih naučimo lepo predstaviti. Ko pa je vse lepo utečeno, povabimo našo ravnateljico. Srečanje vodi predsednik šolskega parlamenta, ki ga izvolijo učenci. Predstavniki predstavijo mnenja svojega razreda. Ravnateljica si vse sproti zapisuje. Ko se predstavitve odvijejo, je na vrsti ravnateljica, da komentira. Skupaj obravnavamo vsako stvar, ki jo takrat tudi bol podrobno obrazložimo. Takšno srečanje smo imeli tudi začetek decembra. Ravnateljica nam je zagotovila, da bo poskušala urediti vse kar je v njeni moči. Najbolj pereča problema: popravila strehe telovadnice ter ureditev garderobnih omaric, nista v njenih pristojnostih, ampak v rokah občine. Toda ne glave med kolena, streho telovadnice naj bi kmalu popravili. Garderoba pa bo za enkrat ostala takšna, ker ni potrebnega denarja. Za ostale stvari, pa verjamem, da se bodo uredile. Zelo sem vesel, da imamo šolski parlament kjer lahko izrazimo svoje mnenje. Upam da se bo

parlament v naprej še izboljševal in da bo "funkcioniral" tudi v prihodnje!

Blaž Uršič
predsednik šolskega parlamenta

Predstavniki razrednih skupnosti v šolskem parlamentu na srečanju z ravnateljico Lenko Raspet

VRTEC

OBISKAL NAS JE PALČEK SMUK

Narahlo je potrkalo na vrata. Otroci skupine Metuljčki iz vrtca Kobarid prisluhnejo. Pred vrati zagledajo majhnega palčka z rdečo obleko in rdečo čepico na glavi. Skupaj z njim pa je bil bel plišasti zajček. Palček se otrokom predstavi. Jaz sem palček Smuk in me pošilja Dedek Mraz. Živim v gozdu in spim na veliki mehki postelji. Družbo mi delajo prijatelji zajčki, ki mi pomagajo izbirati darila za pridne otroke. Okrasi pa sem tudi najlepšo smrečico v gozdu in nanjo obesil lučke in darila.
Potem, ko smo se spoznali je palček Smuk otroke vprašal katere igrače imajo, kako skrbijo zanje in katere igrače bi še radi imeli. Slišal je, da so pridni vendar pa bosta z zajčkom ostala pri njih do prihoda Dedka Mraza tako, da se bosta o tem tudi sama prepričala.
Vsak dan bosta izbrala enega otroka in ga obdarovala, vendar pa si bo moral darilo prislužiti.

Opraviti bo moral tri naloge:
sestaviti zajčka iz lepenke (glava, trebuh, ušesa, rep),
z zavezanimi očmi prisluhniti kje zajček skaklja in
skočiti v pravo lužo – (rdečo, rumeno, modro zeleno).

Skupaj bomo prepevali pesmico o Dedku Mrazu, brali pravljice in zgodbice, plesali, telovadili in izdelovali novoletne voščilnice.

Odkar je z nami palček Smuk se imamo zelo lepo. Dobili smo veliko novih igrač, nestrpno pa že čakamo, da nas bo obiskal Dedek Mraz in pozorno prisluhnili, kaj mu bo povedal palček Smuk o nas.

Vesele in zasnežene praznike, lepo se imejte tako kot mi – otroci iz skupine Metuljčki ter vzgojiteljici Lenka in Irena.

PRISPEVKI V TUJIH JEZIKIH

GULLIVER`S TRAVELS

I´ll describe my opinion about the performance Gulliver´s travels. The performance was very interesting because there were only 4 actors. I liked it very much. I was pleasantly suprised that the actors had such strong voices that we could hear without microphones. It was very funny but also naughty. We laughed a lot. I also liked it because they were always in contact with the audience. They weren´t like some snobbish actors.
The show was long an hour and a half. When it was over, the whole hall started clapping. I think that we will never forget it and we all enjoyed it.

Kaja Breškon, 8. b

Italia & moda

L' abigliamento è molto importante. Italia è conosciuta per la moda e gli stilisti dell' alta moda. Le marche della moda Italiana le più conosciute sono: Armani, Versace, Gucci, Prada, Dolce&Gabbana, Cavalli, Valentino ... e gli stilisti i più famosi sono Giorgio Armani e Donatella Versace. Gli stilisti fanno street fashion, moda di sera, moda stravagante e biancheria intima.

Un bel pezzo d' abbigliamento non è facile da fare. Un buon stilista deve avere le idee, gli instrumenti e i materiali per fare le creazioni.

La capitale della moda è Milano. A Milano si puo vedere tante sfide di moda, e si pou incontrare tanti modelli e stilisti famosi.

Milano, città della moda

La vetrina a Milano

La moda sono anche il trucco, le scarpe, i gioielli, le borse, i profumi, i cappelli e altri accessori della moda.

La moda esiste da sempre. Ci sono sempre le cose moderne, gli indumenti moderni … e le cose "meno" moderne. Nel passato la moda era riservata per gli strati alti e abbienti, oggi esiste l moda per tutti.

Eva Mazora, 9. b

Letteratura:
http://www.rtvslo.si/blog/slatka-mala/italijanski-modni-kreatorji/2687
http://www.gimvic.org/projekti/projektno_delo/2005/2c/ItModa/nina/main.html

KRIŽANKI

ŽIVALSKA za najmlajše

Poišči vse živali, ki so napisane spodaj. Išči v vseh smereh.
Geslo boš našel z zaporednim branjem črk, ki ti ostanejo.

G	E	P	A	R	D	Ž	I
O	Ž	K	R	A	V	A	
P	V	I	T	I	G	E	R
I	O	A	R			P	A
C		L	L	A	I	A	K
A	C		Ž	E	F	V	Č
M	R	A	V	L	J	A	A
S	L	O	N	P	E	S	M

PAV, ŽIRAFA, KRAVA, OPICA, PES, MRAVLJA, SLON, POLŽ, GEPARD, TIGER, MAČKA

Geslo:___ ___ ___ ___ ___ ___ ___ ___

Lara, Nina in Tamara 5.b

VREMENSKA

Vodoravno:

1. Zemljo ogreva …
2. Jutranja jesenska belina na travi je …
3. Veda, ki se ukvarja z vremenom je …
4. Aprila rad pada …
5. Ko vidimo in slišimo strelo in grom, se bliža …
6. Zimska padavina je …
7. Zmrznjen dež je …
8. Sonce + dež = …
9. Najmočnejši veter je …

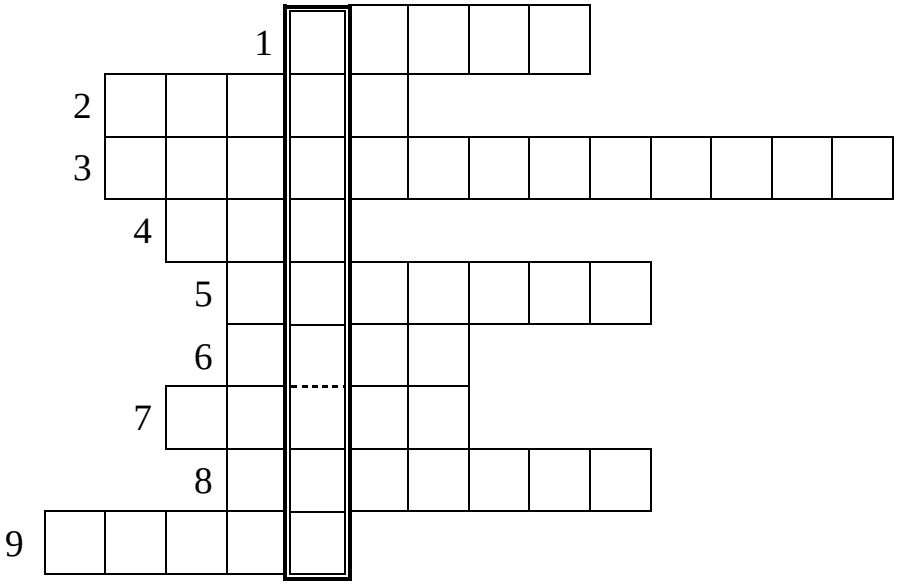

Nejka in Tinkara, 5.b

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Avtorica risbe na naslovni strani: Mija Tonkli, 5. b razreda
Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Mentorica: Metka Sok Razpet
Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec
Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka
Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid
Gregorčičeva ulica 18 A
5222 Kobarid
december, 2009